

**มติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
ครั้งที่ 6/2549 (ครั้งที่ 109)
วันอังคารที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล**

1. การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535
2. การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542
3. การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการค่าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543
4. การยกร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514
5. การยกร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 จำนวน 5 ฉบับ
6. การรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กระบบ Cogeneration
7. ขอความเห็นชอบแผนอนุรักษ์พลังงาน และแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ในช่วงปี 2550-2554
8. มาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ
9. สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ปี 2549
10. สถานการณ์พลังงานในปี 2549 และแนวโน้มปี 2550

ม.ร.ว. ปรีดียาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ
นายวีระพล จิรประดิษฐกุล ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
กรรมการและเลขานุการ

**เรื่องที่ 1 การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงาน
แห่งชาติ พ.ศ. 2535**

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐบาลที่มีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ออกพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย
และบริหารจัดการด้านพลังงานของประเทศ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์

2535 ซึ่งสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฯ ประกอบด้วย การกำหนดให้มี คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะ นโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้ง กำกับดูแลประสานงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านพลังงานของหน่วยงาน ต่างๆ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติ (สพช.) หรือ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) ในปัจจุบัน เป็นหน่วยงานระดับกรมขึ้น ตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของ กพช.

2. จากผลการปฏิรูประบบราชการในปี 2545 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2545 ทำให้มีการจัดตั้งกระทรวงพลังงานขึ้น และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ในปี 2545 เพียงบางส่วนเท่าที่ จำเป็น คือ **(1) แก้ไขชื่อหน่วยงาน 2 หน่วยงาน คือ จาก** สำนักงาน คณะกรรมการนโยบายพลังงาน แห่งชาติ **เป็น** สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และ **จาก** กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน **เป็น** กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและ อนุรักษ์พลังงาน **(2) แก้ไขชื่อหัวหน้าส่วนราชการ 2 หน่วยงาน คือ จาก** เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ **เป็น** ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และ **จาก** อธิบดีกรมพัฒนาและ ส่งเสริม พลังงาน **เป็น** อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน และ **(3) เปลี่ยนแปลงกรรมการใน กพช. จาก** รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน **เป็น** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

3. ในการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว ได้ส่งผลให้องค์ประกอบของ กพช. ไม่สอดคล้อง กับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากปลัดกระทรวงพลังงาน ยังไม่มีชื่อปรากฏเป็น กรรมการของ กพช. และยังคงมีข้อความที่ระบุว่า ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและ แผนพลังงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี แต่ในทางปฏิบัติขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง พลังงาน ตลอดจนการกำหนดนโยบายพัฒนาด้านพลังงานจะเกี่ยวโยงกับการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและการดูแลรักษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และต้องพึ่งพา เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ แต่ ร.มว. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ร.มว. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่ได้เป็นกรรมการของ กพช.

4. เพื่อให้ พ.ร.บ. คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และมีองค์ประกอบของ กพช. ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน กระทรวงพลังงานจึงขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ดังนี้

4.1 แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติใน มาตรา 5 ได้แก่ (1) **เปลี่ยนแปลง** กรรมการ จาก ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม **เป็น** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ(2) **เพิ่มเติม** ร.มว. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นกรรมการ กพช. และ (3) **เปลี่ยนแปลง** กรรมการจาก อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์

พลังงาน เป็น ปลัดกระทรวงพลังงาน เพื่อการประสานนโยบาย และน่านโยบายไปปฏิบัติ

4.2 แก้ไขปรับปรุงข้อความในมาตรา 13 คือ (1) มาตรา 13 วรรคแรก ตัดคำว่า "ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" ออก เนื่องจากปัจจุบัน สนพ. ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และเพิ่มข้อความท้ายวรรคแรก "โดยมีรองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ" และ (2) ตัดข้อความในมาตรา 13 วรรคสอง และวรรคสามออก

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องที่ 2 การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542

สรุปสาระสำคัญ

1. กรมธุรกิจพลังงาน (ธพ.) มีกฎหมายหลักในการกำกับ ดูแล จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ (1) พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 (2) พ.ร.บ. การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 (3) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว และ (4) ประกาศกระทรวงพลังงาน ออกตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 เรื่อง เกี่ยวกับหลักเกณฑ์สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ (NGV)

2. พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 ซึ่งมีสาระสำคัญในการกำกับ ดูแล หลักเกณฑ์ มาตรฐานความปลอดภัย เฉพาะผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิงที่เป็นของเหลว ได้มาจากปิโตรเลียม แต่ไม่รวมถึง ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ก๊าซธรรมชาติ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ เช่น เอทานอล ไบโอดีเซล จึงไม่มีหลักเกณฑ์ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ดังกล่าว แต่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวถูกนำมาเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง โดยเฉพาะเอทานอล ได้นำมาเก็บรวมไว้กับน้ำมันเชื้อเพลิงอื่นๆ ตามกฎหมาย จึงเป็นปัญหาในการกำกับ ดูแล ด้านความปลอดภัย ซึ่งปัจจุบัน ธพ. นำหลักเกณฑ์ของการเก็บรักษาน้ำมันเบนซินมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการดูแล แต่ไม่สามารถพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตได้ นอกจากนี้ พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันฯ 2542 มีข้อกำหนดเกี่ยวกับท่อขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งอาจมีบางส่วนก้าวล้ำเข้าไปในท่อน้ำมันเชื้อเพลิง ท่อก๊าซ ที่อยู่ในความดูแลของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ซึ่งเป็นผู้ให้สัมปทานแก่ผู้รับสัมปทานตาม พ.ร.บ. ปิโตรเลียม ดังนั้น ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับใหม่ จึงกำหนดข้อยกเว้นไว้ ส่วนด้านมาตรฐานความปลอดภัยในการเก็บรักษา การขนส่ง ยังคงให้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้

3. กรมธุรกิจพลังงานได้ดำเนินการยกร่าง พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันฯ โดยได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎกระทรวงที่ประกอบด้วยส่วนราชการ

ต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรมโรงงานอุตสาหกรรม สถาบันปิโตรเลียมและบริษัทผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิง และผ่านการพิจารณาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากฎหมายของกระทรวงพลังงาน

4. สรุปสาระสำคัญ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

4.1 มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2514

4.2 มาตรา 4 ปรับปรุงนิยามคำว่า น้ำมันเชื้อเพลิง หมายความว่า ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่น และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมอื่นที่ใช่หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่น ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันดิบ หรือ สิ่งอื่นที่ใช่หรืออาจใช้เป็นวัตถุดิบในการกลั่นหรือผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และ หมายความว่ารวมถึงสิ่งอื่นที่ใช่หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือเป็นสิ่งหล่อลื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (เป็นนิยามเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543)

4.3 มาตรา 5 เพิ่มเติมประเภทของการประกอบกิจการ บริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต และตัดข้อยกเว้นสถานที่ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตของโรงกลั่นหรือผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง ในค่านิยาม คลังน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้การกำกับ ดูแล ระบบความปลอดภัย เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การนำไปใช้ในกระบวนการผลิต การเก็บรักษา การขนส่ง การใช้ การจำหน่าย การแบ่งบรรจุ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ซึ่งเป็นก๊าซที่มีความดันสูงและไวไฟมาก (เดิมมีการกำกับ ดูแลแล้วตาม ปว 28)

4.4 มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ไม่บังคับใช้กับการประกอบกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ยกเว้น ความปลอดภัยของการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง และการขนส่งโดยเฉพาะขนส่งทางบก ยังคงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติ นี้

4.5 มาตรา 7 กำหนดให้มีการกำหนดรายละเอียดที่เป็นด้านเทคนิคหรือเป็นเรื่องที่ต้อง เปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม ให้รัฐมนตรีสามารถออกเป็นประกาศได้

4.6 มาตรา 8 ตัดรายชื่อกรรมการบางท่านออก คือ อธิบดีกรมทะเบียนการค้าและการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยออก และเพิ่มกรรมการ คือ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจและการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องตามข้อเท็จจริง พร้อมทั้งเพิ่มคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อความชัดเจน

4.7 มาตรา 9 เป็นการแก้ไขมาตรา 17 โดยตัดข้อยกเว้นการมีน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ต้องขออนุญาตออก เพื่อให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ในการกำหนด

ประเภทของกิจการ ต้องแจ้งหรือขออนุญาตตามความจำเป็นและจะทำให้รัฐมีข้อมูลครบถ้วนของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่เก็บ สถานที่ใช้ สำหรับการดูแล ตรวจสอบตราด้านความปลอดภัย

4.8 มาตรา 10 คำขอและการอนุญาตตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2514 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

4.9 มาตรา 11 กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่ออกตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2514 ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขออกมาแทน

4.10 มาตรา 12 กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือเงื่อนไขที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 ที่มีอยู่ก่อนไม่ใช้บังคับการประกอบกิจการก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ

4.11 มาตรา 10, 11, 12 เป็นบทเฉพาะกาลเพื่อไม่ให้กระทบกับการประกอบกิจการที่ดำเนินการตามกฎหมายเดิม จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับตามกฎหมายนี้มาใช้แทน

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องที่ 3 การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543

สรุปสาระสำคัญ

1. พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 เป็นบทบัญญัติที่ใช้ในการกำกับดูแลการค้า การสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งการกำหนดและควบคุมคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้ใช้น้ำมันที่มีคุณภาพเหมาะสมกับ เครื่องยนต์

2. ปัจจุบันบทบัญญัติใน พ.ร.บ. ดังกล่าว มีบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจ และเป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) การให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการค้าเฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตใหม่เป็นการเฉพาะรายเท่านั้น ซึ่งหากกำหนดเงื่อนไขแต่ละรายแตกต่างกัน อาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการดำเนินการค้า (มาตรา 8)

(2) กฎหมายได้ให้อำนาจอธิบดีไว้อย่างกว้างในการกำหนดชนิดและอัตราการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง โดยไม่ได้ให้อำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณปริมาณสำรอง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในกรณีผู้ค้าน้ำมัน ไม่เห็นด้วยกับวิธีการคำนวณของเจ้าหน้าที่ (มาตรา 20)

(3) การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องจัดเก็บตัวอย่างจากบิมน้ำมันเพื่อตรวจสอบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบบิมนที่มีความเสี่ยงสูงกับความเสี่ยงต่ำเท่ากัน (มาตรา 31 วรรคท้าย)

(4) ไม่มีบทกำหนดให้เพิกถอนใบอนุญาตที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 ที่ได้รับใบอนุญาต ที่ไม่ได้เริ่มทำการค้าหรือผู้ที่หยุดทำการค้าติดต่อกันหลายปีโดยไม่ขอยกเลิกการเป็นผู้ค้า ทำให้จำนวนผู้ค้าน้ำมันที่ได้รับใบอนุญาตกับผู้ค้าจริงไม่สอดคล้องกัน (มาตรา 34)

(5) บทกำหนดโทษเปรียบเทียบปรับกับมูลค่าของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทำการค้า และผลประโยชน์ที่ได้รับเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ และในการดำเนินคดี (มาตรา 35 และมาตรา 38)

(6) ในการกำหนดบทสันนิษฐานว่าผู้ครอบครองน้ำมันเชื้อเพลิงที่คุณภาพไม่เป็นไปตามที่กำหนดตั้งแต่ 200 ลิตรขึ้นไปถือว่าเป็นผู้กระทำการปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งในทางปฏิบัติไม่สามารถ ลงโทษผู้กระทำผิดได้เนื่องจากไม่มีหลักฐานที่จะพิสูจน์ว่าเป็นการปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิง (มาตรา 50)

3. กรมธุรกิจพลังงานได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้น ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากฎหมายของกระทรวงพลังงาน และได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องแล้ว

4. สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง

(1) แก้ไขมาตรา 8 วรรค 2 เป็น "ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของประเทศ การป้องกันและแก้ไขการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งการกำหนดและควบคุมคุณภาพ

น้ำมันเชื้อเพลิง รัฐมนตรีจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น รัฐมนตรีจะออกประกาศกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 7 ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการค้าใดๆตามที่เห็นสมควรก็ได้"

(2) เพิ่มวรรค 2 ของมาตรา 20 เป็น " การสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงและวิธีการคำนวณปริมาณสำรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด"

(3) ยกเลิกวรรคท้ายของมาตรา 31 ที่กำหนดว่าการเก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 10 และผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 11 มา

เพื่อตรวจสอบตาม (2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(4) แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 34 วรรค 1 อนุ 2 และ 3 ดังนี้

"(2) ไม่เริ่มทำการค้าภายใน 2 ปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

(3) หยุดทำการค้าติดต่อกันเกินกว่า 3 ปี "

(5) แก้ไขบทกำหนดโทษตาม มาตรา 35 และมาตรา 38 **โดยตัดบทกำหนดโทษ** ปรับไม่เกินกว่ามูลค่าของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทำการค้าและผลประโยชน์อื่นที่บุคคลนั้นได้รับแล้วแต่ว่าจำนวนใดจะ สูงกว่ากัน"

(6) แก้ไขมาตรา 50 วรรคหนึ่ง เป็น "ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิง ที่มีลักษณะ หรือคุณภาพแตกต่างจากที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือให้ความเห็นชอบตาม มาตรา 25 วรรคหนึ่ง มีปริมาณตั้งแต่สองร้อยลิตรขึ้นไป ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีลักษณะหรือ คุณภาพแตกต่างจากที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือให้ความเห็นชอบตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะปรากฏว่า

(1) มีน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตหรือใช้ในกิจการของตน"

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องที่ 4 การยกร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514

สรุปสาระสำคัญ

1. ในปี 2548 กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ (ชธ.) ได้ยกร่างขอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายหลัก คือ พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 โดยได้รับความเห็นชอบจาก กพช. เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2549 และได้รับอนุมัติในหลักการจากคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 ต่อมาได้ส่งกฎหมายที่ปรับปรุงคือร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2549 เพื่อส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2. ในปี 2549 ชธ. ได้จัดทำแผนพัฒนากฎหมาย ปี 2549 ขึ้น โดยรวบรวมกฎหมายลำดับรอง หรือบทบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งมีจำนวน 27 ฉบับ เป็นกฎกระทรวง 20 ฉบับ และประกาศกรม 7 ฉบับ (มีกฎกระทรวงที่ยกเลิกแล้ว 3 ฉบับ คือฉบับที่ 2,8,10) เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์การลงทุน และเทคโนโลยีในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ได้กำหนดแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 จำนวน 8 ฉบับ ได้แก่ 1) ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2514) และฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2532) ว่าด้วยคำขอสัมปทานปีโตรเลียม และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเสนอข้อผูกพันด้านปริมาณเงิน ปริมาณงาน ในการสำรวจปิโตรเลียม และการเสนอผลประโยชน์พิเศษ 2) ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) และฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2532) ว่าด้วยแบบสัมปทานปีโตรเลียม 3) ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2514) และฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2524) ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ สำรวจ ผลิตและอนุรักษ์ปิโตรเลียม และ 4) ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2514) และฉบับที่ 11 (พ.ศ.2524) ว่าด้วยการกำหนดเขตปลอดภัย และเครื่องหมายในบริเวณที่มีสิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์ที่ใช้ ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

3. ชธ. ได้นำกฎกระทรวงทั้ง 8 ฉบับ ที่มีความเกี่ยวข้องหรือเป็นเรื่องเดียวกันมารวมไว้ด้วยกัน เพื่อให้สะดวก เข้าใจง่าย โดยได้ดำเนินการยกร่างและจัดทำเป็นร่างกฎกระทรวงใหม่ 4 ฉบับคือ 1) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอสัมปทานปีโตรเลียม พ.ศ. 2) ร่างกฎกระทรวงกำหนดแบบสัมปทานปีโตรเลียม พ.ศ. 3) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปิโตรเลียม พ.ศ. และ 4) ร่างกฎกระทรวงกำหนดเขตปลอดภัยและเครื่องหมายในบริเวณที่มีสิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม พ.ศ.

4. ต่อมา ชธ. ได้นำร่างกฎกระทรวงทั้ง 4 ฉบับ เสนอคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของกรมและกระทรวง และนำเสนอสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2549 ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะ รัฐมนตรีได้ส่งเรื่องดังกล่าวคืนมาเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2549 เพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนใหม่ คณะกรรมการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายกระทรวงพลังงาน ในการประชุมเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2549 จึงเห็นควรให้นำร่างกฎกระทรวงดังกล่าวเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) พิจารณา และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการแล้วจึงนำเสนอสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

5. สำคัญสำคัญของร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 ที่แก้ไขปรับปรุงและยกร่างใหม่ จำนวน 4 ฉบับ

5.1 ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอสัมปทานปีโตรเลียม พ.ศ. เป็นการรวมกฎกระทรวง 2 ฉบับคือ กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2514) และฉบับที่ 16 (พ.ศ.2532) ว่าด้วยคำขอสัมปทานปีโตรเลียม และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเสนอข้อผูกพันด้านปริมาณเงิน ปริมาณงาน ในการสำรวจปิโตรเลียม และการเสนอผลประโยชน์พิเศษเข้าไว้ด้วยกัน และแก้ไขปรับปรุง ใน

สาระสำคัญ ดังนี้ 1) แก้ไขข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติ หลักฐานและโครงการ ประกอบคำขอสัมปทานของผู้ขอสัมปทานให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย และวิธีปฏิบัติในการยื่นขอสัมปทานปีโตรเลียม 2) แก้ไขแบบคำขอสัมปทานให้ครอบคลุมกรณีผู้ยื่นขอสัมปทานปีโตรเลียมประกอบด้วยบริษัทมากกว่าหนึ่งราย และ 3) แก้ไขแบบคำขอสัมปทานปีโตรเลียมให้สอดคล้องกับปัจจุบันที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติเป็นผู้กำหนดขอบเขตแปลงสำรวจที่เปิดให้ผู้ยื่นขอสัมปทาน

5.2 ร่างกฎกระทรวงกำหนดแบบสัมปทานปีโตรเลียม พ.ศ. เป็นการรวมกฎกระทรวง 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) และฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2532) ว่าด้วยแบบสัมปทานปีโตรเลียมเข้าไว้ด้วยกัน และแก้ไขปรับปรุงในสาระสำคัญ ดังนี้ 1) แก้ไขปรับปรุงแบบสัมปทานให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเปลี่ยนแปลงคำศัพท์บางคำให้ถูกต้องเหมาะสม เช่น คำว่าภาษีการค้าเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 และประมวลรัษฎากรที่ได้ยกเลิกระบบภาษีการค้า 2) เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้รับสัมปทานต้องพิจารณาจัดซื้อและจัดหาบริการก่อสร้างแทนประกอบการผลิตปีโตรเลียมในทะเลจากผู้ประกอบการภายในประเทศเป็นอันดับแรก เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับกิจการปีโตรเลียมภายในประเทศ และลดการนำเข้าจากต่างประเทศ 3) แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ จากเดิมที่ใช้ข้อบังคับของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice) เป็นข้อบังคับอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL) เนื่องจากปัจจุบันศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ไม่รับพิจารณากรณีข้อพิพาททางการพาณิชย์ระหว่างประเทศ และข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ ของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ เป็นวิธีการที่ได้นำมาใช้อย่างแพร่หลาย รวมทั้งเป็นกฎหมายการระงับข้อพิพาทแม่แบบ (Model Law) ที่ได้นำมาใช้เป็นหลักในการพัฒนาระบบอนุญาโตตุลาการในประเทศไทย ให้ทัดเทียมกับอารยะประเทศ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในหมายเหตุประกอบการประกาศใช้พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 และ 4) แก้ไขข้อกำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องรื้อถอนทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ได้ เมื่อสิ้นระยะเวลาผลิตปีโตรเลียม หรือสิ้นระยะเวลาผลิตปีโตรเลียมที่ได้รับการต่อ หรือเมื่อผู้รับสัมปทานคืนพื้นที่ผลิตทั้งแปลง ให้เป็นไปตามแผนการรื้อถอนที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี เพื่อให้สอดคล้องกับร่างกฎหมายใหม่ซึ่งเพิ่มมาตรา 80/1 กำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องยื่นแผนการรื้อถอนต่ออธิบดี

5.3 ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปีโตรเลียม พ.ศ. เป็นการรวมกฎกระทรวง 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2514) และฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2524) ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปีโตรเลียม ซึ่งได้ใช้บังคับ มาเป็นระยะเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์และความจำเป็นด้านการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปีโตรเลียม และการรักษา สิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน เข้าไว้ด้วยกัน และแก้ไขปรับปรุงในสาระสำคัญ ดังนี้ 1) แก้ไขข้อกำหนดที่ใช้บังคับอยู่ให้สอดคล้องกับวิธีการสำรวจและผลิตในปัจจุบัน 2) เพิ่มเติมรายการ ในข้อกำหนดที่ผู้รับสัมปทานจะต้องแจ้งแก่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล 3) เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูล

เพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัย อุบัติเหตุ และผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม 4) ลดระยะเวลาในการแจ้งให้อธิบดีทราบล่วงหน้าก่อนลงมือสำรวจปีโตรเลียมและดำเนินการใดๆ ให้สั้นลงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันตามความเหมาะสม 5) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการอนุรักษ์น้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติเหลว โดยมีให้มีการเผาไหม้หรือกำจัดก๊าซธรรมชาติเหลวทิ้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และ 6) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นแบบแผนผังแสดงรายละเอียดและมาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบ ก่อสร้างสถานีผลิตหรือแทนประกอบการผลิตและอุปกรณ์ต่างๆ ให้เป็นไปตามแบบที่ได้รับการยอมรับ ในอุตสาหกรรมปีโตรเลียม

5.4 ร่างกฎกระทรวงกำหนดเขตปลอดภัยและเครื่องหมาย ในบริเวณที่มีสิ่งติดตั้ง และกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปีโตรเลียม พ.ศ. เป็นการรวมกฎกระทรวง 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2514) และฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2524) ว่าด้วยการกำหนดเขตปลอดภัย และเครื่องหมายในบริเวณที่มีสิ่งติดตั้ง และกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจ และผลิตปีโตรเลียมสำหรับพื้นที่บนบกและในทะเลเข้าไว้ด้วยกัน และแก้ไขปรับปรุงในสาระสำคัญ ดังนี้ 1) กำหนดให้ผู้รับสัมปทานมีหน้าที่ต้องกำหนดเขตปลอดภัยในการสำรวจและผลิตปีโตรเลียมทั้งบนบกและในทะเล 2) เพื่อแก้ไขถ้อยคำให้กว้างขึ้น เช่นคำว่า "โครงเครื่องเจาะและสิ่งปลูกสร้างอื่น" เป็นคำว่า "สิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปีโตรเลียม" และ 3) เพื่อเพิ่มเติมบทบัญญัติให้อำนาจแก่อธิบดีในการกำหนดเปลี่ยนแปลงระยะของเขตปลอดภัย การทำ เครื่องหมาย การเปิดตราสัญญาณต่างๆ ของแต่ละแหล่งผลิตให้มีความยืดหยุ่น

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบการแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 จำนวน 8 ฉบับ โดยจัดทำเป็นร่างกฎกระทรวงใหม่ 4 ฉบับ

เรื่องที่ 5 การยกร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 จำนวน 5 ฉบับ

สรุปลักษณะสำคัญ

1. กรมธุรกิจพลังงาน โดยคณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงได้ยกร่างกฎกระทรวงจำนวน 5 ฉบับ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 ซึ่งประกอบด้วย 1) ร่างกฎกระทรวงคลังน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2) ร่างกฎกระทรวงการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงโดยยานพาหนะทางบก พ.ศ. 3) ร่างกฎกระทรวงการซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงและถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 4) ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ทดสอบและตรวจสอบ พ.ศ. และ 5) ร่างกฎกระทรวงระบบไฟฟ้าของสถานีประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. โดยที่ร่างดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับมาตรฐานความ

ปลอดภัยของการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงและคณะกรรมการควบคุมน้ำมัน
เชื้อเพลิงเรียบร้อยแล้ว

2. สำคัญของกฎกระทรวง 5 ฉบับ

2.1 ร่างกฎกระทรวงคลังน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. โดยที่กฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุม น้ำมันเชื้อเพลิงบัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งแผนผัง รูปแบบ
ลักษณะของคลังน้ำมันเชื้อเพลิง และลักษณะของถังหรือภาชนะที่ใช้ในการบรรจุ
น้ำมันเชื้อเพลิง วิธีการปฏิบัติงาน การจัดให้มีและบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่น
ใดภายในสถานที่ดังกล่าว รวมทั้งการควบคุมอื่นใดหรือกำหนดการอื่นใด อันจำเป็นไว้
ในกฎกระทรวง

(1) ในข้อ 1 นิยามคำว่า เขตคลังน้ำมันเชื้อเพลิง จุดวางไฟ คลังน้ำมันเชื้อเพลิง ทาง
กว้างของถนน ทางคู่ ถนนสาธารณะ แทนจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง สถานศึกษา ศาสน
สถาน สถานพยาบาล โบราณสถาน การตรวจสอบตามวาระ และการตรวจสอบครบ
วาระ

(2) หมวด 1 บททั่วไป ข้อ 2 - 5 การกำหนดชนิดน้ำมันเชื้อเพลิงและภาชนะบรรจุ
น้ำมัน เชื้อเพลิงให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้งการอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการ
ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2546

(3) หมวด 2 ลักษณะของแผนผังบริเวณและแบบก่อสร้าง ข้อ 6 - 19 กำหนด
ลักษณะของแผนผังโดยสังเขป แผนผังของสิ่งก่อสร้างต่างๆ แบบก่อสร้างถังเก็บ
น้ำมันเชื้อเพลิงขนาดใหญ่ แบบระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบท่อดับเพลิงและ
อุปกรณ์ แบบก่อสร้างอาคารแทนจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบบำบัดหรือแยกน้ำปนเปื้อน
น้ำมันเชื้อเพลิง ท่อหรือรางระบายน้ำ เชื้อเพลิงหรือกำแพงหรือบ่อเก็บกัก น้ำมันเชื้อเพลิง
รั่วและประตู พร้อมแสดงรายการคำนวณความมั่นคงแข็งแรง

(4) หมวด 3 ลักษณะและระยะปลอดภัยภายนอก ข้อ 20 - 21 คลังน้ำมันเชื้อเพลิง
ต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมและปลอดภัยแก่การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ก่อเหตุ
รำคาญและไม่ก่อให้เกิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่า
ด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

แห่งชาติและต้องไม่อยู่ในบริเวณ ดังนี้ 1) ภายในระยะ 1,000 เมตร จากเขต
พระราชฐาน 2) ภายในระยะ 100 เมตร จากเขตสถานศึกษา ศาสนสถาน
สถานพยาบาลและโบราณสถาน และ 3) ภายในระยะและแนวเขตตามที่กระทรวง
พลังงานกำหนด ทั้งนี้ ได้กำหนดลักษณะและระยะปลอดภัยภายนอก โดย
ทางเข้าออกต้องติดถนนสาธารณะกว้างไม่น้อยกว่า 12 เมตร และระยะปลอดภัยของ
ทางเข้าออกกับ ทางโค้ง ทางแยก เกาะกลางถนนและสะพาน

(5) หมวด 4 ลักษณะและระยะปลอดภัยภายใน ข้อ 22 - 29 กำหนดระยะปลอดภัย
ภายในคลังน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบด้วย ระยะปลอดภัยโดยรอบภาชนะบรรจุน้ำมัน

เชื้อเพลิง การติดตั้งเครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิง สะพานข้ามแนวท่อ เชื้อนหรือกำแพง กักเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และต้องจัดให้มีการระบายมลพิษ

(6) หมวด 5 ถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงและอุปกรณ์ ข้อ 30 - 43 กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของการออกแบบ ประกอบและติดตั้ง รวมทั้ง การทดสอบและตรวจสอบ

(7) หมวด 6 การวางระบบท่อและการติดตั้งอุปกรณ์ ข้อ 44 - 49 กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของการออกแบบ ประกอบและติดตั้ง รวมทั้ง การทดสอบและตรวจสอบ สัญลักษณ์แถบสีระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิงและท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง

(8) หมวด 7 ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย ข้อ 50 - 62 กำหนดมาตรฐานระบบ ท่อน้ำดับเพลิง เครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง สัญญาณเตือนภัย โฟมเข้มข้น ซึ่งนำมาใช้เป็นสารละลายโฟมสำหรับดับเพลิง ระบบจ่ายน้ำดับเพลิงให้เพียงพอต่อการระงับภัย การฉีดสารละลายโฟม น้ำหล่อเย็น แหล่งน้ำหรือที่เก็บน้ำสำหรับดับเพลิง เครื่องสูบน้ำดับเพลิง แผนระงับเหตุเพลิงไหม้ การฝึกซ้อมแผนระงับเหตุเพลิงไหม้ และการจัดทำขั้นตอนในการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

(9) บทเฉพาะกาล ข้อ 63 คลังน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ กฎกระทรวงใช้บังคับให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง เว้นแต่การติดตั้งระบบอุปกรณ์ เตือนภัยป้องกันน้ำมันล้นถัง ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย การสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และการปรับปรุงเกี่ยวกับสัญลักษณ์และมาตรฐานสีของระบบท่อให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.2 ร่างกฎกระทรวงการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง โดยยานพาหนะทางบก พ.ศ. โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงบัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการขนส่ง ลักษณะของถังหรือภาชนะที่ใช้ในการบรรจุหรือขนส่งรวมถึงการบำรุงรักษาถังหรือภาชนะดังกล่าว วิธีการปฏิบัติงาน และการควบคุมอื่นใดหรือกำหนดการอื่นใดอันจำเป็นไว้ในกฎกระทรวง

(1) กำหนดให้กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้หลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว 90 วัน

(2) ในข้อ 2 นิยามคำว่า ยานพาหนะทางบก ถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ถังน้ำมันเชื้อเพลิง รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง รถไฟขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง รถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง ใบอนุญาต และน้ำมันเชื้อเพลิง

(3) หมวด 1 ประเภทการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง ข้อ 3 กำหนดการประกอบกิจการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและรถไฟขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นกิจการควบคุมประเภทที่ 3 และการประกอบกิจการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นกิจการควบคุมประเภทที่ 1 ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(4) หมวด 2 การอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการ ข้อ 4-14 กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 3 รวมทั้งการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงขอต่ออายุใบอนุญาต ขอใบแทนใบอนุญาต และขอโอนใบอนุญาต การรายงานการเกิดอุบัติเหตุ การจัดทำสัญญาประกันภัยและกรมธรรม์ประกันภัย และกำหนดให้การประกอบกิจการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงหรือรถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(5) หมวด 3 ถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบท่อและอุปกรณ์ ข้อ 15 - 45 กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของการออกแบบและการติดตั้งถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบท่อและอุปกรณ์ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การทดสอบและซ่อมบำรุง และกำหนดแบบแสดงรายละเอียดพร้อมรายการคำนวณของถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง การติดตั้งระบบท่อและอุปกรณ์ การติดตั้งถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงกับตัวโครงยานพาหนะ และการติดตั้งโครงป้องกันระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิงและกันชนหลัง

(6) หมวด 4 การขนถ่ายและการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ข้อ 46 - 59 กำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานและคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนถ่ายและขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง การติดตั้งเครื่องบันทึกข้อมูล และข้อกำหนดในการขนส่งถึงน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง

(7) หมวด 5 การป้องกันระงับอัคคีภัยและเครื่องหมาย ข้อ 60 - 62 กำหนดมาตรฐานเครื่องดับเพลิงชนิดผลเคมีแห้ง แผ่นป้ายแสดงความเสี่ยงและหมายเลขสหประชาชาติ

(8) หมวด 6 บทเฉพาะกาล ข้อ 63 - 68 ผู้ใดประกอบกิจการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกอยู่ก่อนหรือในวันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ขออนุญาตตามแบบที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ กฎกระทรวงนี้มีผลบังคับใช้

2.3 ร่างกฎกระทรวงการซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงและถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงบัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์การบำรุงรักษาถังหรือภาชนะที่ใช้ในการบรรจุหรือขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง กำหนดวิธีปฏิบัติงานและการจัดให้มีและบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมือ

(1) ระยะเวลาบังคับใช้ ข้อ 1 กำหนดให้กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้หลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว 180 วัน

(2) ในข้อ 2 นิยามคำว่า การซ่อมบำรุง การบำรุงรักษา การซ่อมแซม และผู้ควบคุมการซ่อมบำรุง

(3) หมวด 1 บททั่วไป ประกอบด้วยข้อ 3 - 11 โดย ข้อ 3 กำหนดให้ใช้บังคับสำหรับถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ความจุ 2,500 ลิตรขึ้นไป ข้อ 4 กำหนดให้มีการตรวจสอบและการซ่อมบำรุงครบวาระปีละ 1 ครั้ง และครบวาระตาม

เวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงคลัง สถานที่เก็บรักษา สถานีบริการ และการขนส่ง น้ำมันเชื้อเพลิง และข้อ 5 - 11 กำหนดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานและการรายงานผล

(4) หมวด 2 การซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงพื้นดินขนาดใหญ่ตามแนวตั้ง ประกอบด้วย ข้อ 12 - 37 โดย ข้อ 12 - 22 กำหนดการวางแผน การกำหนด มาตรการความปลอดภัยและการเตรียมการซ่อมบำรุง ข้อ 23 - 26 กำหนดวิธีการ ตรวจสอบถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการซ่อมบำรุง ข้อ 27 - 31 กำหนดเกณฑ์การ ยอมรับความเสียหาย เพื่อพิจารณาให้ใช้ถังต่อไปหรือทำการซ่อมบำรุง ถังเก็บน้ำมัน เชื้อเพลิง และ ข้อ 32 - 37 กำหนดวิธีการซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และการ รื้อถอนถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

(5) หมวด 3 การซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดินขนาดใหญ่ตาม แนวอนถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน และถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งภายใน โป๊ะเหล็ก ประกอบด้วยข้อ 38 - 51 โดยข้อ 38 - 40 กำหนดการวางแผน การกำหนด มาตรการความปลอดภัย และการเตรียมการซ่อมบำรุง ข้อ 41 - 44 กำหนดวิธีการ ตรวจสอบถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการซ่อมบำรุง และข้อ 45 - 46 กำหนดเกณฑ์ การยอมรับความเสียหาย เพื่อพิจารณาให้ใช้ถังต่อไปหรือทำการซ่อมบำรุงถังเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิง ข้อ 47 - 51 กำหนดวิธีการซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และการ รื้อถอนถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

(6) หมวด 4 การซ่อมบำรุงถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบด้วยข้อ 52 - 65 โดยข้อ 52 - 53 กำหนดการวางแผน การกำหนดมาตรการความปลอดภัยและการเตรียมการ ซ่อมบำรุง ข้อ 54 - 61 กำหนดวิธีการตรวจสอบถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการซ่อม บำรุง และข้อ 62 - 65 กำหนดวิธีการซ่อมบำรุงถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

2.4 ร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ทดสอบและตรวจสอบ พ.ศ.

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงบัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของผู้ทดสอบและตรวจสอบ ภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง รวมถึงสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง และการ ควบคุมอื่นใดหรือกำหนดการอื่นใดอันจำเป็นไว้ในกฎกระทรวง

(1) ในข้อ 1 นิยามคำว่า การทดสอบและตรวจสอบ ผู้ทดสอบและตรวจสอบ หัวหน้า วิศวกรทดสอบ วิศวกรทดสอบ ผู้ชำนาญการทดสอบและตรวจสอบถังเก็บน้ำมัน เชื้อเพลิง ผู้ชำนาญการทดสอบกรรมวิธีไม่ทำลายสภาพเดิม การตรวจสอบตามวาระ และสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง

(2) หมวด 1 บททั่วไป ข้อ 2 - 3 กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ทดสอบ และ ตรวจสอบโดยแบ่งผู้ทดสอบและตรวจสอบออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งผู้ทดสอบและ ตรวจสอบระดับที่ 3 มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการทดสอบและตรวจสอบสูงสุด

(3) หมวด 2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบและตรวจสอบ ข้อ 4 กำหนดประเภทและ ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบและตรวจสอบ ตามความจำเป็นในการ ทดสอบและตรวจสอบ แต่ละประเภท

(4) หมวด 3 คุณสมบัติของผู้ทดสอบและตรวจสอบ ข้อ 5 - 7 กำหนดคุณสมบัติของผู้ทดสอบและตรวจสอบ ระดับที่ 1 - 3 ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการทดสอบและตรวจสอบ

(5) หมวด 4 การออกหนังสือรับรองเป็นผู้ทดสอบและตรวจสอบ หัวหน้าวิศวกรทดสอบ วิศวกรทดสอบ ผู้ชำนาญการทดสอบและตรวจสอบถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และผู้ชำนาญการทดสอบกรรมวิธีไม่ทำลายสภาพเดิม ข้อ 8 - 9 กำหนดแบบคำขอหนังสือรับรอง แบบหนังสือรับรอง อายุหนังสือรับรองและการเพิกถอนหนังสือรับรอง

(6) หมวด 5 หลักเกณฑ์ วิธีการทดสอบและตรวจสอบ ข้อ 10 - 15 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนข้อปฏิบัติในการทดสอบและตรวจสอบ

(7) บทเฉพาะกาล ข้อ 16 ภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผล บังคับใช้หากยังไม่มีผู้ทดสอบและตรวจสอบหรือมีแต่ไม่เพียงพอ การทดสอบและตรวจสอบให้ดำเนินการโดยผู้ประกอบกิจการหรือผู้ที่ทำการทดสอบและตรวจสอบ และการทดสอบและตรวจสอบต้องกระทำ ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

2.5 ร่างกฎกระทรวงระบบไฟฟ้าของสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงบัญญัติให้กำหนดวิธีการปฏิบัติงานและการจัดให้มีและบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเก็บรักษา การขนส่ง การใช้ การจำหน่าย การแบ่งบรรจุ น้ำมันเชื้อเพลิงของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง และคลังน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งการควบคุมอื่นใดหรือกำหนดการอื่นใดอันจำเป็นไว้ในกฎกระทรวง

(1) ในข้อ 1 นิยามคำว่า สถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันเชื้อเพลิง ระบบไฟฟ้า อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า บริภัณฑ์ บริเวณอันตราย การระบายอากาศทางกล ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า ตัวนำล่อฟ้า ตัวนำลงดิน ตัวนำประสาน รากสายดิน บริเวณป้องกันและจุดต่อทดสอบ

(2) หมวด 1 บททั่วไป ข้อ 2 - 5 กำหนดให้ระบบไฟฟ้า อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และบริภัณฑ์เฉพาะที่อยู่ภายในบริเวณอันตรายของสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ การออกแบบและควบคุม การเดินสายไฟฟ้า การติดตั้ง อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า บริภัณฑ์ และระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าให้ออกแบบและควบคุมโดยวิศวกรไฟฟ้าที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มาตรฐานการออกแบบและติดตั้ง กำหนดให้บริเวณที่มีการถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องทำการป้องกันการสะสมของประจุไฟฟ้าสถิต

(3) หมวด 2 แบบระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า ข้อ 6 - 7 กำหนดให้แสดงรายละเอียดของแบบระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า

(4) หมวด 3 บริเวณอันตรายของสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง ข้อ 8 - 13 กำหนดบริเวณอันตรายตามตำแหน่งพื้นที่และขอบเขตระยะห่างภายในสถานบริการ

น้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง คลังน้ำมันเชื้อเพลิง และสถานที่มีการรับจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยระบบ ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อ พร้อมแสดงบริเวณอันตรายและเทคนิคการป้องกันการระเบิดของบริภัณฑ์ ตามกฎกระทรวงนี้ เปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล

(5) หมวด 4 ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า ข้อ 14 - 28 กำหนดสิ่งปลูกสร้างที่ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า วัสดุ อุปกรณ์ การติดตั้ง การวัดความต้านทานของรากสายดิน มาตรฐานของการออกแบบ

(6) หมวด 5 มาตรฐานขั้นต่ำของอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและบริภัณฑ์ ที่ใช้ในบริเวณอันตรายของสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง ข้อ 29 กำหนดให้ อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และบริภัณฑ์ที่อยู่ภายในบริเวณอันตรายต้องได้รับการรับรองจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือจากสถาบันนานาชาติ

(7) หมวด 6 การตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า ข้อ 30 กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า โดยกรมธุรกิจพลังงานหรือผู้ทดสอบและตรวจสอบ

(8) บทเฉพาะกาล ข้อ 31 สถานที่ประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า อยู่ก่อนกฎกระทรวงนี้มีผลบังคับใช้ไม่ต้องปฏิบัติ เว้นแต่ให้ยื่นแบบแสดงการติดตั้งและปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงคลังน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (ตามเอกสารประกอบวาระที่ 3.5.1) โดยในหมวด 3 ลักษณะและระยะปลอดภัยภายนอก ให้แก้ไขการกำหนดที่ตั้งของคลังน้ำมันจากเขตสถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล และโบราณสถาน จาก ต้องไม่อยู่ภายในระยะ 100 เมตร เป็นต้องไม่อยู่ภายในระยะ 200 เมตร ทั้งนี้ เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อประชาชนในบริเวณใกล้เคียงมากยิ่งขึ้น
2. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง โดยยานพาหนะทางบก พ.ศ. (ตามเอกสารประกอบวาระที่ 3.5.2)
3. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงการซ่อมบำรุงถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงและถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (ตามเอกสารประกอบวาระที่ 3.5.3)
4. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติของผู้ทดสอบและตรวจสอบ พ.ศ. (ตามเอกสารประกอบวาระที่ 3.5.4)
5. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงระบบไฟฟ้าของสถานประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (ตามเอกสารประกอบวาระที่ 3.5.5)

เรื่องที่ 6 การรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กระบบ Cogeneration

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2535 เห็นชอบการออกระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (SPP) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) สามารถรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ผลิตไฟฟ้าโดยใช้พลังงานนอกรูปแบบ กาก หรือเศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิง และการผลิตไฟฟ้าและไอน้ำร่วมกัน (Cogeneration) ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานนอกรูปแบบและพลังงานพลอยได้ในประเทศให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น และเป็นการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระการลงทุนของภาครัฐในระบบการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าด้วย โดยการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ได้ออกประกาศรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2535 จำนวน 300 เมกะวัตต์ และได้มีการขยายปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP เป็นลำดับ โดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2539 ได้เห็นชอบให้ขยายปริมาณการรับซื้อเป็น 3,200 เมกะวัตต์ สำหรับการรับซื้อไฟฟ้า ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2543 และให้มีการรับซื้อไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานนอกรูปแบบ กาก หรือเศษวัสดุ เหลือใช้เป็นเชื้อเพลิงต่อไป โดยไม่กำหนดปริมาณการรับซื้อไฟฟ้า

2. ต่อมารัฐบาลได้ยุติการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ใช้พลังงานเชิงพาณิชย์เป็นเชื้อเพลิง เนื่องจาก ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ส่งผลให้ความต้องการใช้ไฟฟ้าลดต่ำลง ในขณะที่กำลังการผลิตสำรอง (Reserve Margin) ของระบบอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนมีประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม เป็นการส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรภายในประเทศอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2540 เห็นชอบให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ใช้พลังงานนอกรูปแบบ กาก เศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิง และโครงการ SPP ประเภท Non-Firm ให้แก่ กฟผ. ต่อไป โดยไม่กำหนดระยะเวลาและปริมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของระบบส่งและระบบจำหน่ายที่จะรับได้

3. ตั้งแต่ปี 2535 ถึงปัจจุบัน (ณ เดือนกันยายน 2549) มี SPP ที่ได้รับการตอบรับซื้อไฟฟ้า จำนวน 113 ราย มีปริมาณเสนอขายไฟฟ้ารวม 2,726.62 เมกะวัตต์ ขายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วจำนวน 79 ราย มีปริมาณเสนอขายไฟฟ้ารวม 2,337.50 เมกะวัตต์ ราคาซื้อไฟฟ้าเฉลี่ยจาก SPP ณ เดือนสิงหาคม 2549 ประเภทสัญญา Firm 2.56 บาทต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง และสัญญาประเภท Non-Firm 2.21 บาทต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง

4. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด กพข. ในการประชุมเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2549 มอบหมายให้ สนพ. ศึกษาในรายละเอียดความเหมาะสมในการเปิดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration โดยพิจารณาโครงสร้างราคารับซื้อไฟฟ้า ประสิทธิภาพและความมั่นคงต่อระบบไฟฟ้า และผลกระทบต่อค่าไฟฟ้าของประชาชน ต่อมากระทรวงพลังงานได้พิจารณาแนวทางการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพด้วยระบบ Cogeneration และได้เสนอ กพข. เพื่อทราบในการประชุมเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2549 ซึ่งกระทรวงพลังงานมีความเห็นว่าควรเปิด ให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration โดยกำหนดราคารับซื้อไฟฟ้าตามระเบียบ SPP ใน

ปัจจุบัน แต่ปรับโครงสร้างราคาให้แตกต่างกันตามช่วงเวลาของการใช้ (TOU) ทั้งนี้ จะมีการพิจารณาปรับปรุงการกำหนดเงื่อนไขประสิทธิภาพของการผลิตไฟฟ้าในระบบ Cogeneration ให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน โดยจะจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำความเห็นมา ปรับปรุงระเบียบการรับซื้อไฟฟ้า จาก SPP ต่อไป

5. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 เห็นชอบตามมติ กพข. เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2549 เรื่อง นโยบายและแผนพัฒนาพลังงานของประเทศ ซึ่ง กำหนดมาตรการในการจัดหาพลังงาน โดยส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ ด้วยการสนับสนุนให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าด้วยระบบ ผลิตไฟฟ้าและความร้อนร่วมกัน (Cogeneration) ในปริมาณที่เหมาะสม โดยผ่าน ระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าย่อยเล็ก (SPP) และผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก มาก (VSPP)

6. ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ดำเนินการตามมติ กพข. วันที่ 4 กันยายน 2549 แล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการดำเนินการตามนโยบายและแผนพัฒนาพลังงานของประเทศ และเป็น การส่งเสริมให้มีการผลิตไฟฟ้า อย่างมีประสิทธิภาพ ควรเปิดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration โดยได้มีการหารือกับ กฟผ. เกี่ยวกับปริมาณการรับซื้อ ไฟฟ้าแล้วเห็นว่า ควรขยายปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ทุกประเภทเชื้อเพลิง ตามที่กำหนดในระเบียบการรับซื้อไฟฟ้า เป็น 4,000 เมกะวัตต์ ทั้งนี้ จะต้องมีการ ดำเนินการ ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เพื่อเปิดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration และดำเนินการ ปรับปรุงระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ตามแนวทางดังต่อไปนี้

6.1 คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ และการ ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้า

6.2 กำหนดราคารับซื้อไฟฟ้าให้แตกต่างกันตามช่วงเวลาของการใช้ (Time of Use: TOU)

6.3 กำหนดเงื่อนไขประสิทธิภาพของการผลิตไฟฟ้าในระบบ Cogeneration ข้อกำหนด ทางด้านเทคนิค รวมทั้ง ข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เหมาะสมและจูง ใจให้เกิดการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบให้ กฟผ. เปิดการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าย่อยเล็ก ทุกประเภท เชื้อเพลิงตามที่กำหนดในระเบียบการรับซื้อไฟฟ้า โดยให้ขยายปริมาณการรับ ซื้อไฟฟ้าจากเดิม 3,200 เมกะวัตต์ เป็น 4,000 เมกะวัตต์
2. มอบหมายให้ สนพ. ดำเนินการปรับปรุงระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิต ไฟฟ้าย่อยเล็ก ระบบ Cogeneration ตามแนวทางในข้อ 6.1 - 6.3 และ นำเสนอคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน เพื่อขอความเห็นชอบก่อนออก ประกาศใช้ต่อไป

3. ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2540 ให้สามารถจัดซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กระบบ Cogeneration ได้ต่อไป

เรื่องที่ 7 ขอความเห็นชอบแผนอนุรักษ์พลังงาน และแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ในช่วงปี 2550-2554

สรุปสาระสำคัญ

1. ในการประชุม กพช. เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2547 ได้อนุมัติกรอบแผนอนุรักษ์พลังงานฯ ระยะที่ 3 (ในช่วงปี 2548-2554) ตามข้อเสนอของคณะกรรมการกองทุน เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน โดยมี เป้าหมายตามยุทธศาสตร์พลังงานของประเทศที่จะลดอัตราส่วน การใช้พลังงานต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจาก 1.4:1 เป็น 1:1 ภายในปี 2551 และเพิ่มอัตราส่วนการใช้พลังงานทดแทนจากร้อยละ 0.5 เป็นร้อยละ 8 ภายในปี 2554 ซึ่งผลการดำเนินการในปี 2548 และปี 2549 คาดว่าจะลดการใช้พลังงานได้ 2,490 ktoe/ปี หรือคิดเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 47,310 ล้านบาท การใช้พลังงานต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจปรับจาก 1.4:1 เป็น 1.2:1 และเพิ่มอัตราส่วนการใช้พลังงานทดแทนจากร้อยละ 0.5 เป็นร้อยละ 3 และยังมีประโยชน์ในด้านอื่นๆ เช่น ลดการก่อกมลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
2. เพื่อให้การดำเนินการอนุรักษ์พลังงานสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเหมาะสมกับประเทศมากขึ้น รวมทั้งความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านพลังงานของประเทศ และนโยบายด้านพลังงานของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทบทวนและปรับแผนอนุรักษ์พลังงาน ระยะที่ 3 ที่ยังเหลืออยู่ในช่วงปี 2550 - 2554 และเสนอคณะกรรมการกองทุนฯ ในการประชุมครั้งที่ 3/2549 (ครั้งที่ 44) เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2549 และมีมติเห็นควรปรับลดเป้าหมายพลังงานแสงอาทิตย์ลงเป็น 45 MW เพิ่มเป้าหมายของพลังงานลมเป็น 115 MW และปรับลดเป้า NGV เป็น 251,600 คัน ส่วนแนวทางดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในขนส่ง ได้เห็นชอบกรอบแผนงานตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ และเมื่อแผนงานทางกระทรวงคมนาคมมีความชัดเจน คณะกรรมการ กองทุนฯ จะพิจารณารายละเอียดต่อไป
3. แผนอนุรักษ์พลังงาน ในช่วงปี 2550-2554 ประกอบด้วย 3 แผนงาน คือ
 - 3.1 แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทน เป็นแผนงานเกี่ยวกับ 1) งานศึกษา วิจัยพัฒนา และ ส่งเสริมเพื่อก่อให้เกิดการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น 2) งานสร้างและพัฒนา ศักยภาพของบุคคลที่ เกี่ยวข้องกับงานด้านพลังงานทดแทน และ 3) งานเผยแพร่ ข้อมูลสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อรู้จักพลังงานทดแทนให้ ถูกต้อง มีความเชื่อมั่น และสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐ

3.2 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เป็นแผนงานเกี่ยวกับ 1) งานศึกษาวิจัยพัฒนาและส่งเสริมเพื่อก่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานในทุกๆ ด้าน 2) งานสร้างและพัฒนาศักยภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานอนุรักษ์พลังงาน และ 3) งานสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อให้มีการใช้พลังงาน อย่างรู้คุณค่า ปรับเปลี่ยนลักษณะการใช้พลังงานให้เป็นไปอย่างพอประมาณ

3.3 แผนงานบริหารเชิงกลยุทธ์ เป็นแผนงานเกี่ยวกับ 1) งานศึกษาวิจัยเชิงนโยบายเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ ทางเลือกหรือภาพรวมของสถานการณ์ที่ผสมผสานทั้งมิติด้านการผลิตและการใช้พลังงาน ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจพัฒนาแผนพลังงานทดแทน หรือแผนเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานให้เหมาะสมทันต่อสถานการณ์ เป็นเครื่องมือนำทางสำหรับ จัดลำดับความสำคัญของงานและการจัดสรรงบประมาณ 2) งานด้านบริหารจัดการให้แผนอนุรักษ์ พลังงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) งานช่วยเหลือส่งเสริมการดำเนินงานอื่นๆ เป็นเรื่องเฉพาะกิจที่สำคัญหรือเร่งด่วน

4. แนวทางดำเนินการจะยังคงมาตรการเดิม แต่ทั้งนี้ได้มีการปรับเป้าหมายและวิธีดำเนินการ เช่น แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้โรงงานควบคุมและอาคารควบคุมปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ อย่างจริงจัง และดำเนินการกับโรงงานอาคารที่ใช้พลังงานสูงเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ไม่น้อยกว่า 5 ราย เพื่อเป็นตัวอย่าง นอกจากนี้กำหนดจะเร่งออกมาตรฐานประสิทธิภาพด้านการใช้พลังงานกับเครื่องใช้อุปโภค วัสดุต่างๆ ที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศ 33 รายการ และลดเป้าหมายการประหยัด พลังงาน เนื่องจากได้เลื่อนแผนงานด้านขนส่ง และได้ทบทวนเป้าหมาย และแผนด้านพลังงานทดแทน แสงอาทิตย์ ลม น้ำ แก๊สโซลล์ ไบโอดีเซล พร้อมทั้งได้เพิ่มมาตรการส่งเสริมการใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์

5. สรุปเป้าหมายแผนอนุรักษ์พลังงาน ระยะเวลา 3 ในช่วงปี 2550-2554

(1) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ ในปี 2554 จาก 91,877 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ เหลือ 84,183 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ หรือลดการใช้พลังงาน โดยไม่เกิดประโยชน์ได้ประมาณ 9.1 เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ 7,694 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ จำแนกเป็นภาคคมนาคมขนส่งร้อยละ 3.9 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 4.6 และการจัดการใช้พลังงานร้อยละ 0.7

(2) พัฒนาพลังงานทดแทนให้มีสัดส่วนการใช้เพิ่มขึ้น โดยในปี 2554 จะมีการใช้พลังงานอื่นๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.1 ของความต้องการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย หรือทดแทนการใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ประมาณ 1 0,226 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ จำแนกเป็น 1) ภาคคมนาคมขนส่ง มีการใช้พลังงานทดแทนร้อยละ 21 โดยใช้ Biodiesel แทนน้ำมันดีเซล 1,258 ktoe ใช้ Ethanol แทนน้ำมันเบนซิน 820 ktoe และใช้ NGV 3,264 ktoe และ 2) ภาคอุตสาหกรรมและบ้านอยู่อาศัย มีการใช้พลังงานทดแทน ดังนี้ ใช้แสงอาทิตย์ผลิตไฟฟ้า 45 MW คิดเป็น 4 ktoe และทำน้ำร้อน 5 ktoe ใช้พลังลมสูบน้ำและผลิตไฟฟ้า 115 MW คิดเป็น 13 ktoe ใช้น้ำทำยเชื้อเพลิงผลิตไฟฟ้า 156 MW คิดเป็น 18 ktoe ใช้ชีวมวลผลิตไฟฟ้า 2,800 MW คิดเป็น 940 ktoe และให้ความร้อน 3,660 ktoe และใช้น้ำเสียมาเป็นก๊าซ

ชีวภาพผลิตไฟฟ้า 30 MW และให้ความร้อน 186 ktoe โดยจะจัดสรรเงินจากกองทุนฯ ไปช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินงานบางส่วน ในวงเงินประมาณ 12,488 ล้านบาท และคณะกรรมการกองทุนฯ จะใช้จ่ายเงินรวมดังกล่าว โดยสามารถปรับปรุงแนวทางหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ และการจัดสรรเงินตามแผนงานต่างๆ ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ภายในวงเงินรวมดังกล่าว

6. สำหรับฐานะการเงินของกองทุนฯ ณ 30 กันยายน 2549 มีเงินคงเหลืออยู่ประมาณ 2,674 ล้านบาท ขณะที่ค่าใช้จ่ายตามแผนงานในช่วงปี 2550-2554 วงเงินประมาณ 12,488 ล้านบาท (ประมาณ 2,000-2,400 ล้านบาท/ปี) พบว่าฐานะการเงินกองทุนฯ ไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาในปี 2540 กพข. ได้ปรับลดอัตราจัดเก็บเงินส่งเข้ากองทุนฯ จาก 7 สตางค์/ลิตร ไปเก็บที่ 4 สตางค์/ลิตร เป็นการชั่วคราว เพื่อช่วยบรรเทาสถานการณ์รายได้ของรัฐ ในช่วงปี 2540 - 2541 ทำให้กองทุนฯ มีรายรับเหลือประมาณ 1,300-1400 ล้านบาทต่อปี แต่ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาจ่ายกองทุนฯ เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 3,521 ล้านบาท/ปี ซึ่งทำให้ฐานะการเงินกองทุนฯ ในช่วงต่อไปมีไม่เพียงพอ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้พิจารณาสถานการณ์งบประมาณของประเทศในปัจจุบันค่อนข้างมั่นคง และเพื่อให้ฐานะทางการเงินของกองทุนฯ เพิ่มขึ้นสู่ระดับ และสอดคล้องกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนฯ ตามแผนอนุรักษ์พลังงาน จึงขอเสนอปรับเพิ่มอัตราส่งเงินเข้ากองทุนฯ เป็นอัตรา 7 สตางค์ต่อลิตร สำหรับน้ำมันเบนซิน ก๊าซ ดีเซล และเตาที่ผลิตในประเทศและนำเข้า และอัตรา 6.3 สตางค์ต่อลิตร สำหรับน้ำมันแก๊สโซฮอล์ โดยในช่วง 2-3 ปีแรก รายจ่ายยังสูงกว่ารายรับแต่ที่ผ่านมากการเบิกจ่ายเงินกองทุนฯ ดำเนินการได้เฉลี่ยร้อยละ 70 ของงบประมาณประจำปีที่ได้รับ และเมื่อนามาประเมินฐานะการเงินของกองทุนฯ ในช่วงปี 2550-2554 ทำให้มีสภาพคล่องเพียงพอรองรับกับแผนงานฯ ดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ	2550	2551	2552	2553	2554	รวม
1. เงินคงเหลือยกมาต้นปี	4,915	1,348	(4)	25	491	4,915
2. ประมาณการรายรับล่วงหน้า	2,102	2,149	2,198	2,248	2,299	10,995
3. เงินทุนหมุนเวียนรอรับคืนจาก พพ.	413	937	1,080	986	936	4,351
รวมรับ	2,514	3,086	3,277	3,233	3,235	4,351
4. รายจ่าย ประกอบด้วย						
4.1 รายจ่ายผูกพัน ปี 2538-2547	558	468	398	265	76	1,764
4.1 รายจ่ายผูกพัน ปี 2548-2549	3,082	824	551	503	-	4,959
4.3 ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า	2,441	3,146	2,300	2,000	2,600	12,488
รวมจ่าย	6,081	4,438	3,248	2,768	2,676	19,212
5. เงินคงเหลือปลายปี ยกไป	1,348	(4)	25	491	1,049	1,049

มติของที่ประชุม

- เห็นชอบกรอบแผนอนุรักษ์พลังงาน และกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ในช่วงปี 2550-2554 ตามรายละเอียดปรากฏในส่วนที่ 4 และส่วนที่ 5 ของเอกสารประกอบวาระที่ 3.7.1

- เห็นชอบให้กำหนดอัตราส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน เป็นอัตรา 7 สตางค์ต่อลิตร สำหรับน้ำมันเบนซิน ก๊าซ ดีเซล และน้ำมันเตาที่ผลิตภายในประเทศและนำเข้า และอัตรา 6.3 สตางค์ต่อลิตรสำหรับน้ำมันแก๊สโซฮอล์

เรื่องที่ 8 มาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อ 17 พฤษภาคม 2548 ได้มีมาตรการให้ทุกหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจลดการใช้พลังงานลง ร้อยละ 10-15 เทียบกับปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของปีงบประมาณ 2546 และให้สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดให้ตัวชี้วัด (Key Performance Index: KPI) "ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน" เป็นหนึ่งในกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของ ส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2549 เป็นต้นไป และ สนพ. เป็นเจ้าภาพหลัก โดยส่วนราชการจะรายงานผ่าน www.e-report.energy.go.th ที่ สนพ. จัดทำไว้

2. ผลการลดใช้พลังงานของส่วนราชการปี 2549 เมื่อเทียบกับปี 2546

ด้านการใช้ไฟฟ้า	ส่วนราชการ (รวม 154 กรม)	ส่วนจังหวัด (รวม 76 จังหวัด)	สถาบันอุดมศึกษา (รวม 79 สถาบัน)	
ใช้ลดลงจาก 46	- 146	-38	+18	ล้านหน่วย
ลดลงร้อยละ	-9.0 %	-12.11%	+2.11%	

ด้านการใช้น้ำมัน	ส่วนราชการ (รวม 154 กรม)	ส่วนจังหวัด (รวม 76 จังหวัด)	สถาบันอุดมศึกษา (รวม 79 สถาบัน)	
ใช้ลดลงจาก 46	- 40	- 2	+6	ล้านลิตร
ลดลงร้อยละ	-21.27%	- 5.87%	+84.59%	

3. สำนักงาน ก.พ.ร. และ สนพ. ได้รับคำอุทธรณ์จากหน่วยงานหลายแห่ง เรื่อง ตัวชี้วัดประสิทธิภาพของส่วนราชการ ที่กำหนดเป้าหมายลดการใช้พลังงานลงให้ได้ ร้อยละ 10 - 15 ไม่ยุติธรรมเนื่องจากแต่ละหน่วยงาน มีบทบาทและภารกิจต่างกัน หลายประการ และมีการขยายตัวทุกปีทั้งในด้านจำนวนบุคลากรและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งส่งผลโดยตรงถึงการใช้พลังงานโดยรวมของหน่วยงานเพิ่มขึ้น

4. สำนักงาน ก.พ.ร. และ สนพ. ร่วมกันพิจารณาทบทวนกำหนดเป้าหมายลดใช้พลังงานให้เหมาะสม โดย สนพ. ได้ศึกษาและสำรวจความเห็นจากส่วนราชการ ทำให้ทราบว่าหน่วยงานราชการมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่น ลักษณะและที่ตั้งของอาคารที่หน่วยงานนั้นตั้งอยู่ ลักษณะการใช้งานอาคาร กิจกรรมของหน่วยงาน หน้าที่หลักหรือการให้บริการของหน่วยงาน ขนาดของหน่วยงานในแต่ละกระทรวงที่

แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีการขยายตัวทุกปีทั้งด้านจำนวนบุคลากรและกิจกรรมที่ต้องทำ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงถึงการใช้งบประมาณโดยรวมของหน่วยงาน

5. สำนักงาน ก.พ.ร. ได้เชิญ สนพ. ประชุมร่วมกันเมื่อ 31 สิงหาคม 2549 เพื่อปรับเป้าหมายจากที่กำหนดให้ทุกส่วนราชการลดการใช้งบประมาณลงให้ได้ร้อยละ 10-15 โดย สนพ. เสนอกำหนดเป็น "ค่า มาตรฐานการจัดการใช้งบประมาณในส่วนราชการ" โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินผลระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการดังนี้

5.1 ปิงบประมาณ 2550 : Energy Utilization Index - EUI ประเมินจาก **ค่าดัชนีการใช้งบประมาณของหน่วยงาน** เปรียบเทียบกับ**ค่าดัชนีการใช้งบประมาณของหน่วยงานอื่นๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน**ตามที่ สนพ. จำแนกประเภทไว้ ซึ่งในเบื้องต้นมี 9 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มทั่วไป (2) กลุ่มโรงพยาบาลและสถานอนามัย (3) กลุ่มโรงเรียน (4) กลุ่มศาลและสำนักงานอัยการ (5) กลุ่มเรือนจำและสถานคุมประพฤติ (6) กลุ่มสถานีตำรวจ (7) กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษา (8) กลุ่มสถานสงเคราะห์ และ (9) กลุ่มสถานีวิทยุและสถานีเครื่องส่งสัญญาณ ซึ่ง สนพ. ได้จัดทำรายละเอียดเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดเป็นประเด็นประเมินผลด้านการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ ปิงบประมาณ 2550 แล้ว

5.2 ปิงบประมาณ 2551 : Energy Performance Index - EPI ประเมินจาก **ค่าดัชนีการใช้งบประมาณของหน่วยงานนั้นที่แท้จริงในปี 2551** เปรียบเทียบกับ**ค่าดัชนีมาตรฐานการใช้งบประมาณของกลุ่ม**

5.3 ในปี 2551 จากการรวบรวมข้อมูลต่างๆ คาดว่าจะทราบค่าใช้จ่ายด้านพลังงานของหน่วยงานที่ได้จากสูตรคำนวณทางคณิตศาสตร์ ซึ่งมีค่านำหนักของตัวแปรต่างๆ เหมาะสมกับส่วนราชการ เช่น จำนวนบุคลากร จำนวนเวลาทำการ พื้นที่ให้บริการ ฯลฯ ที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักงานประมาณจะนำไปเป็นเกณฑ์พิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนค่าไฟฟ้าและค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ให้กับแต่ละส่วนราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 เป็นต้นไป

6. เสนอให้กระทรวงการคลังกำหนดให้ทุกส่วนราชการจัดซื้ออุปกรณ์และครุภัณฑ์ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ ตลอดจนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนค่าบำรุงดูแลรักษา เครื่องปรับอากาศและรถยนต์ที่เป็นครุภัณฑ์ของส่วนราชการให้แต่ละส่วนราชการด้วย

มติของที่ประชุม

1. ให้นำ "ค่ามาตรฐานการจัดการใช้งบประมาณในส่วนราชการ" มาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลด้านการประหยัดพลังงานของส่วนราชการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551 เป็นต้นไป โดยมอบหมาย สำนักงาน ก.พ.ร. และ สนพ. ร่วมกันพิจารณากำหนดปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวแปรให้เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของส่วนราชการ และให้สำนักงานประมาณนำ "ค่ามาตรฐานการจัดการใช้งบประมาณในส่วนราชการ" ไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ในส่วนค่าไฟฟ้าและค่าน้ำมันเชื้อเพลิงให้แต่ละส่วนราชการโดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 เป็นต้นไป

2. ในปีงบประมาณ 2550 ให้คงกำหนดเป้าหมายลดใช้พลังงานของส่วนราชการจาก "ร้อยละ 10 -15 เมื่อเทียบกับการใช้พลังงานในปีงบประมาณ 2546" ไปก่อน และขณะเดียวกันให้ สนพ. ทำความ เข้าใจกับส่วนราชการเรื่องเกณฑ์ใหม่ "คามาตรฐานการจัดการใช้พลังงานในส่วนราชการ" เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้งานต่อไป
3. ให้กระทรวงการคลังกำหนดให้ทุกส่วนราชการจัดซื้ออุปกรณ์และครุภัณฑ์ โดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานระดับดีมาก (ฉลากเบอร์ 5) ตลอดจนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนค่าบำรุงดูแลรักษา เครื่องปรับอากาศ และรถยนต์ที่เป็นครุภัณฑ์ของส่วนราชการให้แต่ละส่วนราชการด้วย

เรื่องที่ 9 สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ปี 2549

สรุปสาระสำคัญ

1. ราคาน้ำมันดิบ

ราคาน้ำมันดิบดูไบและเบรนท์ในไตรมาสที่ 1 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 57.95 และ 62.41 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 5.08 และ 5.17 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากบริษัท Gazprom ผู้ผลิตก๊าซธรรมชาติในรัสเซียหยุดการส่งก๊าซธรรมชาติไปยูเครน ประกอบกับท่อขนส่ง น้ำมันในประเทศในจอร์เจียถูกลอบวางระเบิดและสถานการณ์ความตึงเครียดในประเทศตะวันออกกลางสำหรับไตรมาสที่ 2 และ 3 ราคาน้ำมันดิบดูไบและเบรนท์ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 8.01 และ 7.87 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากผู้นำสูงสุดของอิหร่านเตือนสหรัฐอเมริกาในการคัดค้านการพัฒนาโครงการนิวเคลียร์ของอิหร่านและตลาดยังคงกังวลเกี่ยวกับความไม่แน่นอน ของสถานการณ์ความตึงเครียดในตะวันออกกลาง ตลอดจนโรงกลั่นของสหรัฐอเมริกา 2 แห่งปิดฉุกเฉิน ส่วนในไตรมาสที่ 4 ราคาน้ำมันดิบดูไบและเบรนท์เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 57.14 และ 60.00 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวลดลงจากไตรมาสที่แล้ว 8.82 และ 10.28 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากนักลงทุนและกลุ่มผู้ซื้อขายน้ำมันให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานในระยะสั้น โดยเฉพาะปริมาณสำรองน้ำมันดิบสหรัฐอเมริกาที่ยังคงอยู่ในระดับสูงมากกว่า ส่งผลให้นักลงทุนและกลุ่มผู้บริโภคริโกลที่ทำธุรกิจซื้อขายล่วงหน้าเทขายเพื่อทำกำไร

สรุปปี 2549 ราคาน้ำมันดิบดูไบและเบรนท์เฉลี่ยปี 2549 อยู่ที่ระดับ 61.64 และ 65.88 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2548 12.10 และ 11.03 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ

2 ราคาน้ำมันสำเร็จรูปในตลาดจอร์จทาวน์

ในไตรมาสที่ 1 ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95, 92 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 67.29 และ 66.39 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 3.58 และ 3.90 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากบริษัท Lanka IOC Ltd. ของศรีลังกา ออกประมูลซื้อน้ำมันเบนซินออกเทน 95 ปริมาณ 5,000 ตัน ในส่วนราคาน้ำมันดีเซล เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 69.36 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 3.21 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากบริษัท Petechim ของเวียดนามนำเข้าน้ำมันดีเซล ปริมาณ 10,000 ตัน ประกอบกับโรงกลั่นเกาหลีใต้ลดปริมาณการส่งออกน้ำมันดีเซลในเดือนมีนาคม 2549 ลงประมาณ 122,000 ตัน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95, 92 ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 16.34 และ 16.53 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากอุปทานในภูมิภาคเอเชียค่อนข้างตึงตัวด้วยโรงกลั่นในภูมิภาคหลายแห่งปิดซ่อมบำรุง ในส่วนราคาน้ำมันดีเซลได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 15.07 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากบริษัท Pertamina ต้องการนำเข้าน้ำมันดีเซลในเดือนมิถุนายนเพิ่มอีก 600,000 บาร์เรล เพื่อใช้ในโรงไฟฟ้า PT Perusahaan Listrik Negara ไตรมาสที่ 3 และ 4 ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95, 92 ปรับตัวลดลงจากไตรมาสที่แล้ว 20.15 และ 20.20 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ทำให้ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 63.48 และ 62.72 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการใช้ในภูมิภาคเอเชียลดลง ในส่วนราคาน้ำมันดีเซลได้ปรับตัวลดลง 13.95 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 70.47 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากสิ้นสุดฤดูกาลท่องเที่ยวในสหรัฐอเมริกาทำให้นักลงทุนลดปริมาณการส่งน้ำมันดีเซลจากเอเชียไปสหรัฐอเมริกากลาง และ Petroleum Association of Japan ประกาศปริมาณสำรองน้ำมันก๊าดของญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 10 ปี ที่ 544 ล้านลิตร

สรุปปี 2549 ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95, 92 และดีเซลหมุนเร็วปี 2549 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 73.33, 75.52 และ 77.05 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2548 10.95 , 11.17 และ 12.70 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ

3. ราคาขายปลีก

ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงปรับตัวสูงขึ้นและลดลงตามราคาดตลาดจรในสิงคโปร์ โดยปี 2549 ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95, 92 และ ดีเซลหมุนเร็ว เฉลี่ยอยู่ที่ 27.58, 26.78 และ 25.61 บาท/ลิตร ตามลำดับ ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2548 อยู่ 3.67, 3.67 และ 5.57 บาท/ลิตร ตามลำดับ

4. แนวโน้มราคาน้ำมันปี 2550

ราคาน้ำมันปี 2550 คาดว่าราคาน้ำมันยังคงผันผวน โดยแนวโน้มราคาน้ำมันดิบดูไบ และเบรนท์ จะเฉลี่ยอ่อนตัวลงจากปี 2549 จะเคลื่อนไหวอยู่ที่ระดับ 55 - 65 และ 62 - 70 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ และคาดว่าราคาน้ำมันเบนซิน 95 และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วในตลาดจรสิงคโปร์เคลื่อนไหวอยู่ที่ระดับ 65 - 75 และ 68 - 75 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคา คือ เศรษฐกิจของโลกอยู่ในช่วงชะลอตัว ความต้องการใช้น้ำมันลดลงจากที่ได้คาดการณ์ไว้ก่อนหน้านี้

ปริมาณสำรองน้ำมันดิบของโลกโดยเฉพาะของประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศ OECD อยู่ในระดับสูงกว่าช่วงเดียวกันของปี

5. ฐานะกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

ฐานะกองทุนน้ำมันฯ ณ วันที่ 18 ธันวาคม 2549 มีเงินสดสุทธิ 4,934 ล้านบาท มีหนี้สินค้างชำระ 48,598 ล้านบาท แยกเป็นหนี้พันธบัตร 17,600 ล้านบาท หนี้เงินกู้สถาบันการเงิน 17,446 ล้านบาท หนี้เงินชดเชยตรงราคาน้ำมันค้างชำระ 1,546 ล้านบาท หนี้ชดเชยราคาก๊าซ LPG 11,927 ล้านบาท ดอกเบี้ยค้างจ่ายประจำเดือน 79 ล้านบาท ฐานะกองทุนน้ำมันฯ สุทธิติดลบ 43,664 ล้านบาท

มิติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบ

เรื่องที่ 10 สถานการณ์พลังงานในปี 2549 และแนวโน้มปี 2550

สรุปสาระสำคัญ

1. ภาพรวม ในปี 2549 การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นอยู่ที่ระดับ 1,557 เทียบเท่าพันบาร์เรลน้ำมันดิบต่อวันหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เป็นการใช้น้ำมันลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 1.9 ขณะที่การใช้ก๊าซธรรมชาติและถ่านหินเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 และ 34.9 ตามลำดับ ส่วนการใช้ลิกไนต์ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 12.3 และการใช้ไฟฟ้าพลังน้ำ/ไฟฟ้านำเข้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 39.2 การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นอยู่ที่ระดับ 770 เทียบเท่าพันบาร์เรลน้ำมันดิบต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 3.7 โดยการผลิตน้ำมันดิบ คอนเดนเสท และไฟฟ้าพลังน้ำเพิ่มขึ้นมาก แต่การผลิตลิกไนต์ของภาคเอกชนลดลง ส่วนการนำเข้า (สุทธิ) พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นอยู่ที่ระดับ 974 เทียบเท่าพันบาร์เรลน้ำมันดิบต่อวัน ลดลงร้อยละ 0.7 เนื่องจากการนำเข้าน้ำมันดิบลดลงแต่มูลค่าอยู่ที่ระดับ 912,240 ล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 เมื่อเทียบกับปี 2548 เนื่องจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกอยู่ในระดับสูง

2. น้ำมันสำเร็จรูป ในปี 2549 การใช้น้ำมันสำเร็จรูปมีจำนวน 709 พันบาร์เรลต่อวัน ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 1.3 โดยปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินอยู่ระดับที่ 125 พันบาร์เรลต่อวัน เนื่องจากระดับราคาสูงขึ้นจึงส่งผลให้ประชาชนหันมาใช้เชื้อเพลิงทางเลือกอื่นแทนน้ำมันมากขึ้น ได้แก่ LPG และ NGV ส่วนการใช้น้ำมันแก๊สโซลล์อยู่ที่ระดับ 3.5 ล้านลิตรต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.5 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลอยู่ 318 พันบาร์เรลต่อวัน ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 5.7 สาเหตุจากภาครัฐได้ปล่อยลอยตัวราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลในเดือนกรกฎาคม 2548 ขณะที่ LPG มีการใช้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.6 (ไม่รวมการใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี) เป็นการใช้ในรถยนต์เป็นหลัก ได้ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 50.2

3. ในปี 2549 การใช้ก๊าซธรรมชาติ อยู่ที่ระดับ 3,236 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.8 โดยเป็นการใช้เพื่อผลิตไฟฟ้าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75 ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรม ปิโตรเคมี และอื่นๆ (โพรเพน อีเทน และ LPG) ร้อยละ 16 และที่เหลือร้อยละ 9 ใช้เป็นเชื้อเพลิงในโรงงานอุตสาหกรรม

4. สำหรับการบริโภคในครัวเรือน/ถ่านหิน อยู่ที่ระดับ 31 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 โดยการใช้ถ่านหินลดลงร้อยละ 9.1 เนื่องจากอุปทานภายในประเทศน้อยลงจากการที่บริษัท ลานนารีซอร์สเชส จำกัด (มหาชน) หยุดผลิต ขณะที่การใช้ถ่านหินนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.9 เพื่อทดแทนถ่านหินภายในประเทศและการใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าของบริษัท บีแอลซีพีเพาเวอร์ จำกัด ที่เริ่มดำเนินการเมื่อต้นปี 2549

5. ไฟฟ้า กำลังการผลิตติดตั้งไฟฟ้า ณ วันที่ 30 เดือนพฤศจิกายน 2549 อยู่ที่ 27,087 เมกะวัตต์ ความต้องการไฟฟ้าสูงสุดในปีนี้เกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคมที่ระดับ 21,064 เมกะวัตต์ สูงกว่าปีก่อน 526 เมกะวัตต์ กำลังผลิตสำรองไฟฟ้าต่ำสุด (Reserved Margin) อยู่ที่ร้อยละ 22.1

6. ปริมาณการใช้ไฟฟ้ารวมทั้งประเทศ ในปี 2549 อยู่ที่ระดับ 126,600 กิกะวัตต์ ชั่วโมง ขยายตัว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.9 เป็นการใช้ในเขตนครหลวง 41,344 กิกะวัตต์ ชั่วโมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เขตภูมิภาค 82,772 กิกะวัตต์ ชั่วโมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 และการใช้ของลูกค้านำตรงของ กฟผ. 2,484 กิกะวัตต์ ชั่วโมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 โดยภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งประเทศเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 5.3 สาขาธุรกิจ และบ้านและที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นเท่ากันคือร้อยละ 4.7 สาขาเกษตรลดลงร้อยละ 11.6 เนื่องจากเกิดภาวะน้ำท่วมในหลายจังหวัด และสาขาอื่นๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.4

7. แนวโน้มการใช้พลังงานในปี 2550 ความต้องการพลังงานเชิงพาณิชย์คาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 1,636 พันบาร์เรลน้ำมันดิบต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ร้อยละ 5.1 โดยความต้องการพลังงานเกือบทุกชนิดเพิ่มขึ้น ยกเว้นไฟฟ้าพลังน้ำ/ไฟฟ้านำเข้าลดลงร้อยละ 13.3 เนื่องจากปี 2549 เป็นปีที่มีปริมาณน้ำมาก เป็นพิเศษ การใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 โดยประมาณการว่าความต้องการน้ำมันสำเร็จรูปทุกชนิดเพิ่มขึ้นยกเว้นน้ำมันเตาที่มีการใช้ลดลงร้อยละ 8.5 เนื่องจาก กฟผ. ลดการใช้น้ำมันเตาเป็นเชื้อเพลิงลงด้วยปีหน้า ปตท. สามารถจัดหาก๊าซธรรมชาติให้ กฟผ. ได้มากขึ้น ส่วนการใช้น้ำมันเบนซิน และดีเซลจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.2 และ 2.4 ตามลำดับ เนื่องจากผู้ใช้รถมีทางเลือกการใช้เชื้อเพลิงอื่นทดแทนน้ำมัน ได้แก่ LPG และ NGV ทั้งนี้ คาดว่าการใช้ LPG ในรถยนต์จะชะลอตัวลงจากปี 2549 เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะลดการขาดดุลราคา LPG ทำให้ LPG มีราคาสูงขึ้น รวมทั้งรถแท็กซี่ส่วนหนึ่งจะหันไปใช้ NGV มากขึ้นตามนโยบายรัฐบาล

มติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบ
